

IV.

Bryllupsdagen oprandt med høj, stille Luft og næsten sommerlig Varme. I otte Dage og indtil langt ud paa den sidste Nat havde man braset og kogt i Brudehuset, hvis Kældere var overfyldte med store Stege og mægtige Skinker, med Grisesylte og røgede Faarelaar, med Baljer fulde af Pølser, med Kurve fulde af kogte Æg, hugget Sukker, Oksetunger og stegte Sild, med Stabler af Smørstykker og møllestensstore Svedsketærter, som Husets nærmeste Venner efter gammel Skik havde sendt i Bryllupsgave.

Ude i det lille grønne Vænge bag Gaarden var Tømrer Nielsen og et Par Medhjælpere i Færd med at lægge den sidste Haand paa Oprejsningen af det store Spisetelt, og inde i Forsamlingshuset havde en halv Snæs unge Piger travlt med at oppynte Væggene med Granguirlander og malede Vaaben-skjolde. Overalt i Byen saas Flag, og foran Brudehusets Port var der rejst to Stænger, omvundne med grønt, mellem hvilke der øverst oppe var udspændt et Stykke Sejldug med Ordene: „Velkommen“.

Vielsen skulde foregaa Klokken tolv; men allerede Klokken ti begyndte Gæsterne at vise sig.